

Els inquilins de la Torre Vicens

MARIA BURREL

PORTAVEU I DIPUTADA PROVINCIAL DE CIUTADANS

LA TORRE Vicens es troba abandonada, amb la seua façana principal, balconada inclosa, apuntalada i amenaçant una imminent caiguda. Situada al barri del Secà, l'immoble i part del jardí són actualment propietat de la Diputació de Lleida. L'any 1937 la família Vicens va cedir a la ciutat de Lleida la torre i la finca per a usos benèfics. Una part de la finca es va utilitzar com a nova maternitat i una altra part per a la comandància de la Guàrdia Civil i l'institut d'educació de secundària que actualment porta el seu nom.

És lamentable que, de nou, el patrimoni de la nostra ciutat, un immoble inventariat i catalogat com un Bé d'Interès Local (BCIL), estigui oblidat per l'administració. Ha plogut molt des que l'any 2007 es va

realitzar l'última intervenció de consolidació, en la qual es va restaurar la coberta i les dos façanes d'aquest emblemàtic edifici històric que va servir durant uns anys com a escola taller. Des d'aleshores, l'immoble ha caigut en el més absolut abandonament i lamentablement es deteriora dia rere dia sense que a ningú sembli importar-li.

La torre, que havia estat propietat i casa d'una família ben posicionada de principis del segle XX, té ara nous inquilins a tall d'okupes. Divereses famílies de rosegadors que nien al seu interior i campen al seu aire pel que va ser el jardí de la torre. Aquests nous ocupants de l'immoble visiten amb massa freqüència els seus veïns del CRAE Llar Torre Vicens i la guarderia municipal

del Secà. Així doncs, resulta que ni la guarderia ni el centre d'acolliment temporal no poden permetre's tenir les portes i finestres obertes tret que vulguin compartir espai i jocs infantils amb les rates. Ja és una cosa habitual, que no per això normal, que les rates envaeixin els espais de la ciutat, però la deixadesa de les administracions davant d'aquests fets no pot ni ha de ser obviada ni tolerada.

És necessari intervenir en un patrimoni que ens està caient a trossos, és necessari que es prenguin les mesures adequades per garantir la salubritat d'un solar que limita amb centres infantils, és necessari que la Diputació de Lleida i l'ajuntament es posin les piles i evitin que les plagues de rosegadors campin al seu aire per la zona.

Ja és primavera i la ciutat llueix en tots els seus barris l'esplendor del verd de matolls i herbatges variats que envaeixen a tot arreu voreres,

parcs i zones més o menys enjardinades. També els solars abandonats, com el pati de la Torre Vicens, que amb l'exuberant vegetació afavoreix la insalubritat del lloc. Per tota la ciutat l'herba és tan densa i crescuda que cobreix fins i tot el mobiliari urbà, llegeixi's bancs, senyalització vertical i papereres, estranyant el que hauria de ser el seu normal ús. Els veïns s'estan habituant a veure els espais públics, el seu barri, la seua ciutat, convertits en una autèntica selva mentre es pregunten per què no s'actua sobre això.

No és estrany que en aquestes condicions el disgust dels ciutadans estigui servit i que els únics éssers feliços i contents davant de semblant situació siguin els "maleïts rose-

gadors". És massa habitual i ja s'ha convertit en una queixa reiterada la falta d'acció, la desídia i la inacció de les administracions, que han abandonat a la seua sort la ciutat i els seus veïns. Els carrers, els parcs infantils, el patrimoni cultural i arquitectònic, els espais públics. Però no tot està perdut. Jo sí que crec que una altra Lleida és possible i per això espero que els actuals inquilins de la Paeria i la Diputació siguin desallotjats de les seues còmodes poltrones per deixar pas als que sí que volem treballar per canviar Lleida; que deixin pas als que sí que creiem que és possible construir una ciutat més amable i cuidada, per a tothom; que deixin pas als que sí que creiem que Lleida és capital.

És massa habitual i ja s'ha convertit en una queixa reiterada la falta d'acció, la desídia i la inacció de les administracions